

NAŠ DOM

„Vrli Slovenci: Prava vera bodi vam luč, materni jezik bodi vam ključ do zveličanske narodne omike.“ A. M. Slomšek.

Izhaja vsak drugi četrtek ter velja s poštnino vred dve kroni za celo leto. Posamezne številke veljajo 8 vinarjev. — Naročnina se pošilja na upravnništvo „Našega Doma“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. — Za oznanila se plačuje od navadne 4 redne vrstice (petit), če se enkrat natisne po 15 vinarjev, dvakrat 25 vinarjev, trikrat 35 vinarjev. Rokopisi se pošiljajo: Uredništvu „Našega Doma“ v Mariboru in se ne vračajo.

Pod zastavo mladeničev!

V smislu sklepa mladeniškega parlamenta se vrši v nedeljo, dne **13. junija**

mladeniški shod

za velikonedeljsko in bližnje dekanije v Svetinjah in v Cerovcu.

Cerkvena slavnost se prične ob 1/2 10. uri s slovesno sv. mašo in cerkvenim govorom za mladeniče.

Po cerkvenem opravi odhod v Cerovec na Stanko Vrazov dom odmor do pol dveh.

Ob 1/2 2. začetek zborovanja. Na dnevnem redu so razna važna vprašanja, potrebna mladeničem v javnem življenju.

Mladeniči, tovariši! Prihitite ta dan v najobilnejšem številu, na prijazen svetinjski griček!

Z. S. M.

Naprej!

Na binkoštni pondeljek se je vršila v Sv. Jakobu v Rožni dolini na Koroškem letna skupščina vseh Slov. kršč. soc. zvez, kjer se je podal račun o delovanju Zvez v minulem letu, naredili sklepi za bodoče itd.

Udeležba je bila zelo dobra. Izmed Štajercev smo videli državnega poslanca dr. Korošca, deželna poslanca dr. Verstovška in Robiča, profesorja dr. Hohnjeca in Majcena, predsednika in tajnika Z. S. M. Žebota in Šuta itd. Izmed Kranjcev posebno omenjamo poslanca dr. Kreka in Pibra, vikarja Smolnikarja, dr. L. Pogačnika, urednika Štefeta in dr. Goriško je zastopal urednik Kremžar, tržaške služkinje gđe. Petrič, Hrvatice č. g. Petreković iz Siska in tako dalje. Ne smemo pa pozabiti seveda tudi koroških rodoljubov, ki so se tudi tega slavlja udeležili. Opazili smo dr. Brejca, dr. Ehrliha, več učiteljev; smelo trdimo, da so bili Korošci, posebno mladina, častno zastopani.

Cerkveni del se je izvršil v župnijski cerkvi ob pol 11. uri. Nato je bil do 1. ure odmor, nakar so se zborovalci zbrali na prostornem župnijskem dvorišču, določenem za krasno zborovanje. Zborovanje je otvoril Zvezin predsednik dr. Krek in predlagal predsednika dr. Brejca, kar so zborovalci z navdušenjem pozdravili. Dr. Brejc, zahvalivši se za izkazano mu zaupanje, povdarja velik pomen zborovanja, pozdravlja vse navzoče, ter odda besedo tajniku ljubljanske Zveze, g. Travnu. Ta poroča, da ima kranjska S. K. S. Z. 143 dobro delujočih društev, ki vse dobro delujejo. Zveza je izdala za vse Zveze skupen društven koledarček, omislila skupen znak itd. V prihodnje pa bo med drugim nje posebna naloga, zasledovati naše izseljence iz dežele v mesta, rudokope, Ameriko itd.

Dr. Pogačnik poroča o vedno lepše se razvijajoči telovadni organizaciji „Orel“, ki šteje danes že 58 odsekov. Zanimanje za te odseke je veliko in upa, da naraste to število do jeseni do 70. O vžigalcah je poročal Anton Volta. Prodalo se jih je 5 vagonov.

O štajerski S. K. S. Z. je poročal profesor dr. Hohnjec. Naša naloga je ljudsko podučevanje in izobraževanje in po tej poti je naša štajerska Zveza vedno hodila in bo tudi naprej. Štajerska Zveza šteje sedaj 115 izobraževalnih društev in samostojnih mladeniških zvez, samo mladeniških zvez pa je blizu 30. Gotovo lepo in častno število. Glavna točka programa naše Zveze pa je narodno-obrambno delo. Takaj se je S. K. S. Z. vedno zavedala svoje dolžnosti in bo tudi v prihodnje. Delali bomo na narodnem in socijalnem polju in temu posvetili vse svoje moči.

V imenu štajerskih mladeničev govori Žebot, ki med drugim omeni dve novici, ki jih ima danes cenjenim zborovalcem naznaniti. Prvič lepo zmago štajerskih katoliško-narodnih Slovencev pri deželnozborskih volitvah, pri kateri so tudi mladeniči sodelovali. Drugič pa veliko nevarnost, ki preti severnemu slovenskemu delu nad Mariborom od vedno huje in huje pritiskajočega nemškega navala.

Do 900.000 K je žrtvoval nemški narod samo za pomnenje ene župnije, Št. Ilja. Mnogo je že izgubljenega, toda tudi mnogo se še da rešiti, ako tudi po zgledu nemškega naroda stopi nasproti ves slovenski narod.

O koroški Zvezi, ki šteje 25 društev, je poročal dr. Ehrlich. Zveza je zgradila v Podljubelju „Društveni dom“ in ustanovila letos že 43 mladinskih knjižnic.

Za goriško Zvezo je poročal Fr. Kremžar. Zveza šteje sedaj 51 članic in je priredila do 200 predavanj.

Pozdrave iz Hrvaškega je izročil g. Petreković iz Siska. Predsednik dr. Brejc se zahvaljuje zastopnikom za lepa in stvarna poročila in odda besedo dr. Kreku, ki razpravlja o odsekih. Imamo že več vrst odsekov, toda ti ne zadostajo več našim potrebam. Za letos naj naša društva premišljajo o sledečih odsekih: izseljevalni, zmernostni, delavski in narodno-obrambni odsek. Tem odsekom bo odslej posvečalo naše časopisje več pozornosti, a društev naloga pa je, da jih, kjer je le mogoče, oživijo.

O „Društvenih domovih“ je govoril deželni poslanec dr. Vrstošek. Podal je mnogo lepih svetov, oslikal dobro in slabo stran teh podjetij, ki so pa ponekod našim društvom tako potrebna, ko ribi voda. O predavanjih s skioptikonom je govoril Fr. Kremžar. Dr. Ehrlich govori o društvi, organizaciji. Urednik Štefe predlaga, da se naj pri vseh društvih vsako leto prireja obmejni dan, letos na korist Št. Ilja in da se prihodnja skupščina vrši v Št. Ilju.

Dr. Brejc je na to še enkrat izrekel zahvalo vsem navzočim ter to lepo zborovanje zaključil. Ostalo pa nam bode vsem, ki smo bili zraven, dolgo v spominu.

Na slovensko narodno ženstvo in vse Slovence!

(Piše Lojzka Fürst.)

Žena je steber vsake družine in vsakega naroda. Zakaj, to je umljivo! Žena, dobra žena, odžene meglo na čelu od težkega dela domu prihajajočega moža. Drugo še blažje delo je vzgoja otrok, sreča družine in bodočnost naroda. Vodi tudi še nadalje domače delo, kakor n. pr. v kuhinji, potem kupuje, prodaje itd. Vidi se torej, da gospodinja določa življenje, ne samo svojemu možu, ali otrokom ali poslom, ampak tudi sosedu itd. Z eno besedo rečeno, določa življenje narodu.

Lahko torej trdimo, da delovanje gospodinje-matere ne ostane med ozkimi stenami domačega ognjišča, domače družine, ampak ima tudi vpliv na neko večjo družino, na narod. Ta družina nam more biti ravno tako sveta kakor domača, njo moramo istotako ljubiti, za njo ravno tako skrbeti, poštena slovenska mati in žena mora za njo ravno tako delati, kakor za lastne otroke, za lastno družino. Poštena slovenska žena ne bo pustila nikoli, da bi tuje prebival v njeni hiši, da bi potujčeval njene otroke ter se šopiril ob njeni mizi. Poskusila bo gotovo vse moči, da bi ga odgnala, odvzela mu bo hrano ter gledala, da kačo lastne družine odžene iz hiše od lastnega ognjišča. Vidimo, kako nas biča naš narodni sovrag, kako nas hoče izpodriniti lastnemu ognjišču ter se vnesti sam na našo grudo, se šopiriti pri naši mizi. Ali res ni mogoče ga odgnati? Ali smo že zares tako slabi? Ne! Ako je mogoče zgoditi se, da odžene gospodinja tujca s tem, da mu odtegne hrano, zakaj bi ne bilo mogoče, da se isto zgodi tudi z našim narodnim sovragom, našim najhujšim sovražnikom, ki že sedi med nami, pri našem ognjišču, že potujčuje našo mladino in se šopiri ob naši mizi. Vzemimo mu predpogoj njegovega kajčnega življenja. Pri njem je jesen. On uživa sad. Podajmo se mi k njegovi mizi in mu pokažimo, da hlapec zasluži tudi jed.

Toda povedala sem, da mu moramo vzeti predpogoj k njegovemu življenju. In kako to? Posnemajmo geslo: „Svoji k svojim!“ Vsaka prava narodno čuteča gospodinja se pri nakupovanju domačih potrebščin mora vprašati, kje kupuje svoje potrebščine. Ako boste podpirali le domačo obrt, domači pridelek, tedaj boste zadeli našega sovražnika na najobčutnejem mestu, na Ahilovi peti. Zenstvo naj popusti tudi staro napako glede na „küss die Hand“, globoke poklone in priliznjene besede, s katerimi sovražnik le vabi težko prisluženi denar iz vašega žepa in se potem smeje šopiri. Poštena slovenska žena tega ne pozna. Ona ljubi odkritosrčnost, sovraži prilizjenost ter sladke besede. Ona je poštena. Ona ne daje živeža tujcu pri svojem ognjišču. Stradajoči tujec, ki to ve, se ji bo kmalu umaknil.

Poštena slovenska žena in mati in vsak Slovenec podpira torej narodni stan, da mu pomaga do zmage na gospodarskem polju. On, oziroma ona, pazi na to, da se kupuje od niti do cele obleke, od kosčka kruha do celotnega živeža družine, od žreblja do cele oprave, pri lastnih bratih. Podpira domače odvetnike in išče pri domačih zdravnikih pomoči v slučaju potrebe.

Na tak način se bomo iznebili sovražnika od naše hiše in le na takšen in noben drugi način pridemo do narodne samostojnosti. Otrsimo se torej lenobe povsod, ki je zares vzrok suženjstva, vzrok, da smo še hlapci na svoji lastni zemlji, ko bi lahko bili že zdavnej gospodarji! Vsak

Slovenec naj stori svojo narodno dolžnost, in naj ne nosi denar v hiše naših najhujših sovražnikov, kajti le z znamenjem: „Svoji k svojim!“ bomo zmagali!

Katoliki Slovenci!

Znano je, ne samo slovenski temveč radi delovanja „Sloven. dij. zveze“ tudi celi avstrijski javnosti, kakšno krvavo pomanjkanje trpi na tisoče Slovencev v Gradcu v verskem in narodnem oziru. Nad 20.000 Slovencev nima niti svoje slovenske službe božje. Tako izgubi vse, svoj verski in narodni čut ter vre k mednarodni socijaldemokratski masi. Da le nekoliko temu odpomore in reši vsaj nekaj slovenskih graških delavcev veri in narodnosti, je slovensko katoliško dijaštvo v Gradcu ustanovilo pred petimi leti katoliško izobraževalno društvo „Domovina“, ki je s pomočjo katoliških akademikov „Zarjanov“ cel čas uspešno delovalo ter sprejemalo prihajajoče in odhajajoče slovenske delavce v svoje okrilje. Toda kakor vam je znano, se je vrgla zadnji čas onemogla jeza združenih liberalno-radikalnih slovenskih dijakov v zvezi s celjsko narodno stranko na to edino središče katoliških Slovencev v Gradcu. Preslepila je z mamonom večino društvenega odbora, da je sprejel do petdeset liberalnih akademikov v društvo. In ko je imela liberalna stran dovoljno večino, je črtala iz društvenih pravil katoliški značaj ter ugrabila katoliškim slovenskim delavcem na grd bratomoren način še ta dom, ki so ga imeli v tujini. Vrgla jih je na cesto iz društva, ki so ga vzdrževali sami pet let. Za te zapuščene v trdi brezverni tujini se potapljaajo se zavzema sedaj pri Vas, katoliki rodoljubi, „Slovenska dijaška zveza“ ter Vas prosi, da jim pomorete po svoji moči do novega društva, ki se more v kratkem ustanoviti v zaščito zapuščenih. **Spominjajte se katoliških bratov v Gradcu s knjigami ali z denarnimi prispevki!** Vsem dobrotnikom v naprej: Bog povrni! — Poklonjeno blagovolite poslati na naslov: cand. iur. Anton Ogrižek, Leechgasse 30 „Zarja“. Obrambeni klub „Slov. dijaške zveze“ v Gradcu.

O domači snagi.

Sladke vrstice je prednašala neka mladenka pri Sv. Petru pri Mariboru ob priliki mesečnega sestanka dekliške Marijine družbe. Škof Anton Martin Slomšek pišejo tole: „Ko sem kot dijak iz šol črez hribe in doline domu hodil, pridem v neko bajto blizu Nemškega. Vsa zakajena dimnica je bila, črna in temna ko noč. V enem kotu so prasci jedli, v drugem pa so kure zobale. Dvoje otrok na ognjišču sedi in muha, ker gospodinja kosilo kuha. Bilo je okoli devetih

LISTEK.

J. Markošek.

Spomini z romanja v Sveto deželo.

Iz Jafe v Jeruzalem.

(Dalje.)

Zrnje še navadno dobro preresetajo predno ga spravijo v hišne srambe ali pa nakupijo v suhe skalnate jame ali prazne cisterne. Tudi porabno slamo shranijo skrbno. Kar pa ni za živinsko rabo pa pokurijo doma, saj jim primanjkuje kurjave, ali pa požgejo kar na mlatilnem prostoru v veliko veselje mladih in starih. Življenje na gumnu je za kmeta in njegovo družino veseli čas. „Veselili se bodo vpričo tebe (o Bog), kakor se veselo ob žetvi.“ (Iz. 9, 3.) Tako izraža prerok Izaija vrhunec veselja, ki ga pozna Palestina. In kdo bi se ne veselil žetve, ki po plača trud in znoj, ki je nosil kmetovalčevu čelo prsetvi. Pa med veselje kane rada kapljica žalosti. Tako tudi tu. V avgustu pridejo pobirat desetino, pa še tudi več za vlado, seveda pobiralci sebe ne pozabijo. Ob tem času se prikažejo upniki — saj so kmetje v Palestini redko brez dolgov — in zahtevajo posojilo z visokimi, mnogokrat oderuški obrestmi nazaj in sicer v žitu. Potem še pridejo dervisi (mohamedanski menihi), slepci in gobavi in vsi bi radi kaj prejeli in navadno tudi prejmejo. Kar je zapisal Mojzes (V. Moj. buk. 14, 29) se še vedno spolnjuje: „... naj pride ... ptujec in sirota in vdova in naj jedo in se nasitijo, da te blagoslovi Gospod, tvoj Bog v vseh delih tvojih rok, ki jih opravljaš. Če more zadostiti kmetovalec vsem zahtevam in mu ostane zadosti za njegovo družino, smatra leto za dobro. Včasih pa žetev ne zadosti; obresti se ne morejo poplačati, dolg raste in raste in tako se zgodi, da preide posestvo v oderuške roke, kmetovalec pa zgine, ne v

Ameriko, ampak čez Jordan in poprosi, da ga sprejmejo bežnjaci med svoje. (Guthe, Palestina 47.) Pa hitimo z vlakom naprej.

Na več krajin opazimo majhne vasice lelahov kakor imenujejo tam poljedelce ali kmetovalce. Pa naša najbornejša vas je še lepotija proti tem vasem. Stene so zložene iz opeke, posušene na solcu. Slamnata streha jih krije, kjer se še ni raztrgala. Pa v nečem so te vasice podobne našim. Polne so kričavih, zanemarjenih in umazanih otrok; pijejo in se igrajo celi božji dan v pesku in prahu, imajo namreč vedno počitnice, saj jih nihče ne kliče v šolo. Otroci in odrasli pasli so radovednost na naših vlakih, pa ni bilo zastoj. Velika množina papirnih zavitkov frčala je iz vlaka med nje in bila sprejeta z veselimi vrisčem. Romarji smo metali pečenko, ki je našim nosom preveč, železcu pa premalo dišala, in ki smo jo dobili seboj namesto obeda, ven med gledalce, ki so se vrgli na vsak dar, za njega se stegli in s prahom popopranega prav slastno povžili, pa se tudi za vse zahvaljevali z glasnim vpitjem.

Prva železniška postaja iz Jafe-Jeruzalem je Lydda, oddaljena od Jafe devetnajst kilometrov. Dva km. od postaje na severno stran pozdravlja nas po starosti častljivo mesto Lydda, arabski Ludd in Lod. Pozidal ga je davno pred Kristusovim rojstvom Benjaminov potomec Samad (I. Kron. buk. 8, 12). Proslavljeno je to mesto po sv. Petru, ki je kot najvišji pastir na svojem obiskovalnem potovanju prišel k svetim, ki so prebivali v Lidi. Ondi je našel nekega človeka, po imenu Eneja, kateri je že osem let ležal v postelji in bil mrtvouden. Peter mu reče: Eneja! ozdravi te Gospod J. Kr. vstani in si postelji. In je zdajci vstal. In so ga vidli vsi, kateri so prebivali v Lidi in Sarovni in so se spreobrnil k Gospodu. (Dj. ap. 9, 32—35.) Po ustnem izročilu je bil Zena, eden izmed 72 učencev Kristusovih prvi škof v Lidi. Tudi pozneje se Lidiški škofje večkrat omenjajo na cerkvenih zborih. Leta 415. zavrgli so

zjutraj. Lačen sem bil in rad bi za kosilce prosil, kar mi gospodinja reče počakati. Pa kaj, da se mi začne gabiti, ko jo pogledam. Bila je vsa umazana in kuštrava, otroci marogasti in raztrgani, muh pa po hiši vse živo. Ko je bilo vse pripravljeno, dekle družino k mizi pokliče. Tudi mene prisilijo, da ž njimi zajmem. Pa ni se mi veliko ljubilo, ker sem videl, da so žlice namesto v usta le pod mizo metali. Zdaj hlapec grila najde in se začne glasno kregati. Gospodinja skledo popade, jo v pomije vrže in štruklje na mizo postavi. Prav željno vsi po njih sežejo. Meni pa so jele hitro slinile lesti, ko je gospodar prač dolgih las iz bule potegnul in pred gospodinjjo položil. Takih nezgod je po svetu veliko, kjer so ženske nesnažne. Predno črez hišni prag stopim, že lahko vem, kaj ženske veljajo. Po nekaterih izbah je toliko smetja in kurnikov, da se pošten človek vستي ne more. Postelje so veliko grše kakor gnezdo v svinjaku. Stenice, grilov in takega mrčesa je toliko, da bi človeka ujedle, ako bi v čumnati prenočil. Prtiči in krušnice, če jih imajo, so grše od kuhinjske cunje. Ni se torej čuditi, da pri taki hiši sedem let garje imajo in otroci vsi krastavi in blede ko smrt okoli hodijo.

Tako pišejo nepozabni škof Slomšek. Vse drugače je, kjer so skrbne gospodinjje in snažna dekleta. Kaj ne, take hočemo biti me, drage sovrstnice? Zato Vam navedem danes nekaj besed o skrbi za domačo snažnost.

1. Stanica, to je hiša, kjer ljudje navadno stanujejo, bodi lepo snažna in kolikor mogoče svetla. V to svrhu naj se o velikih praznikih zamažejo in pobelijo stene ter umijejo okna in tla.

2. Vsako soboto pridne ženske tudi mize, klopi in stole očedijo ter dvorišče in vsa pota okoli hiše pometejo, da je vse lepo in belo, ko praznja ruta.

3. Kjer so pri hiši grili, stenice in muhe, naj se ta mrčesa pogostokrat pokončavajo, postelje in klopi poparijo ter nastavljajo mušnice. Počasi se vse odpravi.

4. Nikakor ne trpeti v hiši kokoši, svinj in druge živine, razven psa in mačke. Tudi v kuhinjo jih ne vaditi.

5. Dobre gospodinjje oskrbe domačim po dvoje srajce za preobleko ter jih navadijo, da se vsako nedeljo zjutraj preoblečejo, zlasti otroci, ki se tako hitro zamažejo.

6. Vsak mesec se poberejo prti iz postelj in dajo v pranje. Skrbeti je pa treba, da je še pripravljenih dvoje čednih plah, ako bi prišel kateri tujec, da se mu pogrne. Brez plahte naj niti ne bo berač na slami.

7. Vsako jutro popravijo postelje ter je lepo pogrnejo; potem pometejo sobo, pobrišejo prah z mize, klopi in stolov in postavijo vsako stvar na določeni prostor.

8. Po obedu, kakor najbrž mogoče, umijejo in poshranijo posodo: skledo, krožnike, lonce, žlice itd. Nikar jih pustiti umazanih do večera, muham v psčo.

v Lidi zbrani škofje pogubonosne nauke krivoverca Pelagija. Že v starokrščanskih časih zaslovelo je mesto zavoljo sv. Jurija. Starodavna legenda pripoveduje, da je bil sv. Jurij v Lidi rojen; pretrpel je junaško mučeniško smrt v Nikomediji, ko je preganjal cesar Dioklecijan kruto kristjane. Slavno je premagal sv. Jurij vse poganske nakane, in postal posebljen vitezki vzor zmagovalnega boja krščanskega prepričanja nad poganskim naziranjem posebljenim v zmaju, ki se smrtno zadet zvija pod njim. Po legendi je sv. Jurij v Lidi pokopan. Starodavna velikanska cerkev, po mnenju nekterih pozidana že za časa Konstantina, pričala je o velikem čiščenju, ki se je skazovalo sv. Juriju. Porušil jo je sultan Hakem leta 1010., zopet jo je pozidal ogrski kralj Štefan. Zelo je trpela tudi pod sultanom Saladinom, razkolni Grki so jo leta 1870 deloma pozidali in priredili za obhajanje službe božje. Na zapadni strani prostornega pa razpadlega svetišča postavili so mohamedanci veliko molivnico z visokim, vitkim minaretom, stolpičem raz katerega kliče mohamedanski duhovnik večkrat na dan k molitvi.

Tri kilometre od Lide je železniška postaja in mesto Ramle, kar pomenja v arabščini „pesek“; obdajajo in krasijo mestce obširni vrtovi z raznovrstnim drevjem. Cvetle so Ramle za časa arabskih Omejadov in krizarjev, dandanes pričajo le borni ostanki starodavnih poslopij o nekdanji slavi. Za kristjana pa je mesto znamenito; ustno izročilo, ki se nanaša na staroslovečega raziskovalca Palestine sv. Jeronima, poroča, da je bil tukaj rojstni kraj Jožefa Arimatejca, ki je z Nikodemom snel s križa Jezusovo telo in ga pokopal. Leta 1296. naselili so se v Ramlah frančiškani in postavili, kakor pripoveduje staro poročilo „na prostoru hiš Jožefa Arimatejca in Nikodema“ cerkev in samostan. V samostanu še kažejo dandanes izbico, kjer je prenočeval Napoleon na povratku iz Egipta. Bil je toraj blizu Jeruzalema, ktere ga obiskalo s svetim hrepenenjem toliko kronanih glav, Napoleonu pa se ni zdelo vredno ga pogledati. Ko so ga opozorili na Jeruzalem in ga vprašali,

9. Hišne priprave sploh ne pustiti semintja ležati po sobi, temveč vse lepo v red spraviti, da ni človeku na potu.

10. Pa tudi same sebe ne pozabijo pridne čedne ženske. One ne hodijo umazane, raztrgane, razkodrane itd. Nesnažna ženska nič ne velja, naj je še tako bogata. O snažni pa govori sam sveti Duh: „O kako lep je čisti rod!“ To velja seveda v prvi vrsti o čistosti duše in srca. Toda čista duša se nahaja pač tudi najrajši v čistem telesu, v snažni sobici. Verujte, drage mladenke, kar je svetlo solnce na jasnem nebu celemu svetu, to je pridna, čedna, snažna ženska-gospodinja vsej hiši! Ona je žarna luč, zlat s'ober.

Okoli po svetu.

Bienertova vlada poražena. Pretekli četrtek se je v državnem zborni začel boj za pravice bosansko hercegovinskega kmeta, ki ga skupni finančni minister Burian hoče izročiti mažarskim judovskim oderuhom. Dr. Šusteršič je je stavil predlog glede na ustanovitev bosanske agrarne banke in še ostrejši je bil Kalinov predlog. In pri glasanju je vlada popolnoma podlegla. Vlado stranke so nato obstruirale. V vladnih vrstah vlada velika pobitost Bienert-hovi dnevi so šteti, ako si ne pomaga s paragrafom 14.

Deželnozborska zasedanja se bodo vršila v zgodnji jeseni.

Prestolonaslednik Franc Ferdinand in soproga se bodeta podala začetkom prihodnjega meseca skozi Trst in Pulj v Orient na daljše potovanje.

Stoletnico smrti Haydenove, ki je uglasbil avstrijsko cesarsko himno, so praznovali 31. maja.

Po tirolskih gorah zažgo dne 20. junija velikanske ognje in kresove povodom stoletnice, odkar so bili premagani Francozi.

Srbska princezinja Helena se poroči z nekim laškim princem.

Otok Kreta se namerava združiti z Grško. Končna odločitev je odvisna od Anglije.

V Nikolajevsku, (Sibirija) je nastal 27. maja velik požar, ki je uničil 700 hiš in tudi telefonski urad.

Vstaja kmetov se pripravlja na Španskem, v pokrajini Galicii. Nad 200.000 kmetov je sklenilo zvezo, da se dvignejo proti svojim izsesavalcem.

Srbska skupščina bo baje jeseni sklicana na posebno zasedanje, ki bo preklicalo odpoved princa Jurija in ki bo princa Jurija zopet proglasilo za srbskega prestolonaslednika.

Ruski car je ob svojem rojstnem dnevu pomilostil 194 smrtnih obsodb vojnega sodišča.

Srbija zopet išče posojila. Pravijo, da rabijo denar za nadaljno oboroževanje. Torej še vedno mislijo na vojsko.

ga li ne bode obiskal, odgovoril je ošabno: Ne, nikoli, Jeruzalem ne leži na bojni črti, ktero sem si določil. Poročevalec dostavi prav umestno: Napoleon se tačas gotovo ni nadjal, da bo pusti otok sv. Helene na koncu bojne črte njegove častiteljnosti in slavohlepja. Po Napoleonovem odhodu napadli so razjarjeni mohamedanci samostan, ga oropali in opustošili, frančiškane pomorili in razsekali na drobne kosce. Med znamenitostmi je važna „velika mošeja“, v katero so spremenili mohamedanci starodavno križarsko cerkev sv. Janeza Krstnika. Tako se je ohranilo v dobrem stanju krščansko poslopje, med tem ko mohamedanska prvotna molivnica zapuščena samuje in skoraj nerabljena praznuje. Ravno cerkve posvečene sv. Janezu so radi spreminjali v svoje mošeje in zakaj? Koran, sveta knjiga mohamedanska omenja preroka „Jahia“ Janeza in tako ga imajo mohamedanci na pol za svojega. (Dr. Sepp. I, 37) Kakor v Ramlah storili so mohamedanci tudi s prekrasno cerkvijo sv. Janeza Krstnika v Damasku, ki je spremenjena v omejadsko mošejo. (Szezepanski: Petra-Sinai. 1908. st. 28.) Na desno od železnice za mestecem se nahaja precej obširno mohamedansko pokopališče s premnogim kamenjem na grobovih, kakor zahteva mohamedanska šega. Veliko zanimanje je vzbudil tudi ogromni, starodavni stolp „štiridesetih mučnikov“, ki se nahaja deset minut južnozahodno od mesta. Ime ni prikladno, ker ta stolp ni v nikaki zvezi s štiridesetimi mučniki, ki so pretrpeli junaško smrt v Sebasti, ampak je arabski trdnjavski stolp, ktere ga je pozidal najbrž sultan Bibars v 13. stoletju.

Od Ramel naprej teče železnica dalj časa proti jugu; od daleč nas pozdravlja in vabi v svoje okrilje sivobelo, golo judovsko gorovje, ki doseže precejšno višino. Ravna Saronska, po kateri se vozimo je zgodovinsko sveto-pisemsko važna; napojena je s krvjo tisoč in tisoč bojniki, ki so padli v neprestanih mnogokrat zelo krvavih bojih med Judi in Filistejci. Tukaj se je junak Samson hudo maščeval nad sovražnimi Filistejci. Nalovil je 300 šakalov, ktera zverina se nahaja tudi dandanes v veliki množini v sveti

Cesarja je španski kralj imenoval španskim generalnim kapitanom in mu po priredu Ferdinandu poslal uniformo, za kar mu je cesar poslal zahvalno brzojavko.

Na Turškem še vedno ni miru. Vršijo se klanja, obešajo uradnike, duhovnike itd. Novi sultan je izdal razglas, da bo storil vse za blagor domovine.

Zepellinov zrakoplov se je ponesrečil. Mej potoma se je zaletel v neko drevo in si pokvaril krmilo.

Mažarščino vedno bolj vsiljujejo v Bosno in Hercegovino. Zdaj so napravili tudi na zavoje za svačice mažarske napise.

Carigrad. Po zadnjem štetju ima turška prestolnica s predmestji 1.131.000 prebivalcev. Od teh je pol milijona Turkov, ostali so Grki, Armenci, Bulgari, Židje in druge narodnosti. V Carigradu je 224 večjih in 664 manjših džamij (molitvenic); 144 raznoverskih cerkev in 41 sinagog. Hiš je 180.000, 24.000 dučanov (prodajalen), 188 velikih in 177 verskih šol; velikih trgovin je 483, kopališč 169 in 45 mohamedanskih čitalnic. Psov, ki prosto letajo po ulicah, ter mrhovino in drugo nesnago pobirajo, baje štejejo do 200.000.

Spomenik Adamu in Evi je postavil v Baltimore bogataš Brady, češ, če bi ne bilo Adama in Eve, ne bilo bi tudi slavnih mož.

Ruska carica je zopet bolna. Zdravniki so konstatirali, da ima močno afekcijo srea. Noge so ji močno zatekle. Najbrže bo vsled tega izostalo letošnje potovanje ruske carske dvojice v inozemstvo.

V Kalabriji je bil zopet močen potres. Prebivalci so silno prestrašeni.

Štiri jubileje slavi Rusija letošnje leto. Razun dve-stoletnice bitke pri Poltavi se dovršuje letos 150 let bitke Rusov s Fridrikom II. pri Kunersdorfu, nadalje 100 let od zadnje rusko-avstrijske vojske (l. 1809), šestdesetletnica bitke z Madžari pod Vilagošem in kapitulacija Görgeya pred Paskievičem. Poltavsko bitko slavi ruska vojska, med tem ko se ostalih jubilejev spominjajo samo po časniki. Po glasih ruskega časopisja je jedina Poltavška bitka za Ruse slavna, kjer je veliki genij Petra Velikega premagal močne Švede. On je spredvidel, kaka nevarnost preti Rusiji od zapada. Storila je Rusija mnogo pogreškov. Znano je, da je po bitki pri Kunersdorfu pruski Fridrik II. zastonj iskal smrti, ki bi ga jedina rešila sramotnega poraza pred Rusi. Zato je pa ruska politika pomagala Prusiji, da se je okrepčala in da je stopila na čelo zjedinjeni Nemčiji. Slične pogreške je učinila Rusija tudi napram Avstriji. Po zmago-slavni bitki pri Vilagošu kjer je Paskievič zmagonosno potolkel oholega Madžara in javil carju Nikolaju I.: „Ogrska se klanja vašemu veličanstvu“, je ta velikodušno odklonil pridobitev Ogrske.

Friburg v Švici. Mesto Friburg, glavno mesto kantona Friburg, ki ima okoli 20.000 prebivalcev, se odlikuje po svoji krasni legi. Mesto se deli v 3 dele: spodnji del mesta, čez katerega šumi reka „Saane“; srednji del mesta, ki je središče mesta in zgornji del mesta, ki se imenuje

deželi, zvezal je po dva in dva skupaj za košati rep, privezal med nju baklje, jih zažgal in pognal preplašene zveri na Filistejske njive, kjer se je ravno pričela pšenična žetev. Žetev je bila požgana in pokončana; pa tudi v vinogradih in sadonosnikih so napravile zbesnele zveri ogromno škodo. Ob obeh straneh železnice opazimo tu in tam večje in manjše naselbine včasih podobne malim trdnjavam ali razpadajočim gradovom na primer Tell Džeser skromni preostanek starosloveče že ob Salamonovem času znane trdnjave Gazara.

Za tretjo postajo Sedšed vidimo na bližnjem griču neko zidovje olepšano z malo kupolo in zraven vitko palmo. Pravijo, da je to rojstni kraj Samsonov.

Od Sedšeda naprej dobi pokrajina celo drugo lice; prostrana ravnina prehaja v gričevit svet za njim pa sledi precej veliko hribovje. Lokomotiva dobiha bolj in bolj težko sapo, saj gre proga sicer polagoma pa trajno višje in višje ob strani svetopisemskega potoka Sorek, ki pa nima po leti kapljice vode, da bi napajala skalnato dolinico Vadi es Sarar. Po gričih se nahaja nekaj bivališč, katerih pa ne bomo omenjali razven Bet Džemal, kjer ima katoliški red Salezijanski obširno, prekrasno urejeno in slovečo poljedelsko šolo. Brečno prispemo do četrte postaje Der Aban. Živo mi je ostala v spominu sila priprosta obleka enega izmed postajnih uradnikov. Imel ni namreč na sebi ničesar drugega kakor od vratu do gležnjev segajočo belo in z obšitki okrašeno srajco. Zeblo ga sicer gotovo ni pri južni vročini, vendar se je zdel nam, ki smo vajeni drugačnih moških oblek, malo preskromno oblečen. Pa njemu se je menda lepo zdelo, saj se je vstopil pred postajo in prav ošabno motril naš vlak.

(Dalje prihodnjik.)

„Gambach“, na majhnem gričku, napolnjen s krasnimi vilami. Z gornjega dela mesta je krasen razgled na srednji del mesta, na krasno okolico in na čudovite lepe Alpe. Malo je mest, ki bi se lahko ponašala s svojo preteklostjo kakor ravno Friburg. Marsikateri boji so nastali, posebno verski, z drugimi protestantskimi kantoni, toda kanton in mesto Friburg sta še vedno ostala zvesta sv. katol. veri. In kar dela dandanes mesto Friburg posebno tako sloveče, da ne pravim po celem svetu, je katoliška univerza. Univerza še ni stara, mlada še je, kakih 20 let še komaj stoji, a razvija se čudovito hitro, kakor cvetka ob toploti pomladanskega solnca. Zato pa tudi ni čuda, da se tukaj zbirajo sinovi muz od vseh strani, od vseh delov sveta, razun Azije. Zimski semester l. 1908/09. jih je bilo na univerzi imatrikuliranih (t. j. vpisanih) 567, in slušateljev je bilo 96, skupaj 663. Bogoslovcev 201, juristov 120, filozofov 110, medicincev 136. Po narodnosti jih je razun Nemcev največ Poljakov. Na bogoslovni fakulteti predavajo skoro sami dominikani, razun 4 ne, ki so svetni duhovniki, možje vsi na mestu, odlikovani z globoko učenostjo pa tudi z meniško priprostostjo. In dokler bo univerza ohranila ta krščanski duh, bo stala na trdnih tleh, kakor hiša, ki je zidana na skalo. Mi samo to želimo, da bi rastla, napredovala in se razcvitala še nadalje!

Razgled po domovini.

Zahtevajte v gostilnah katoliško-narodne liste: Straža, Slov. Gospodar. Naš Dom, Slovenec!

Svoji k svojim!

Sprememba posesti. Zakonska Jerič v Krčovini sta prodala svojo posest Birgmeyerju v Mariboru. Vzrck te prodaje je nenadna smrt edinega otroka zakonskih Jerič.

Gosenice so letos sadno drevje močno oškodovale. Posebno so nastopile gosenice prsteničarja v celih gručah. Pridno obiranje in maščenje zatira to golazen.

Kebelj na Pohorju. Iz naše župnije je bilo letos pri vojaškem naboru izmed 16 fantov 11 odbranih in potrjenih.

V Gleichenbergu so v krščanskem hotelu „Styria“ dne 21. maja imeli na enega gosta. Priletela je kuka-vica k zajuterku. Vjemale jo, dobro pogostili, zajuterk ji je prav dobro teknil, nato so se gostje še nekaj časa pozabavali z lepo stvarco ter ji dali spet — zlato prostost.

Ljutomer. Srebrno poroko je obhajal v Gradcu v ožjem obiteljskem krogu trgovec g. Ferdo Herzog s svojo soprogo. Jubilantoma iskrene čestitke!

Ljutomer. Nekaj iz popotne torbe. Imel sem opravek v trgu, in se malo zamudil; bil je že mrak, ko grem proti domu. Med potjo dohitim nekega starčka, s katerim sva se pogovarjala, in me vpraša: Kaj pomenijo te rudeče črke na nekem domu v trgu, ali zdaj tam kaj lotrijo stavijo, da so neke črke rudeče, druge črne. Odgovoril sem mu, do to pomeni, da se tukaj nahaja knjižnica. Zakaj pa vendar imajo začetne črke rudeče, me vpraša? Odgovorim mu, da to pomeni rudečarski prapor, pod katerim pihata tudi nekaj naše gospode, in menda tudi to, da bi ne prišel kateri od bralnega društva k njim po knjige. A tega se ni treba bati liberalni inteligenci. Zategadel imate lahko vašo tablo vso črno. Mi se držimo bralnega društva, ki nam nudi dehtečo cvetko izobrazbe na edino-pravi katoliški podlagi!

Cezanjevci pri Ljutomeru. Hudo poskušajo je Bog poslal vdovi Feuš v naši vasi. Komaj je minilo 1/4 leta, je izgubila dve nadebudni hčerki. Po skoro dveletni boleznici je umrla 6. aprila Micika Feuš, vzgledna družbenica Marijine družbe. Njena sestra Franciška Feuš je bila brezplačno vzprejeta v samostan č. šol. sester v Maribor. Bila je zelo nadarjena. Pa že ni bila božja volja, da bi se pehala v tej solzni dolini. Prehladila se je, da sama ni prav vedela kedaj. Malo pred Vel. nočjo je zbolela in naglo je šlo ž njo h koncu. Na Križovo večer je bila sprevidena s sv. zakramenti, drugi dan zaran 21. V. je bila mrlič. Pogreb je bil 23. V. 09. Če komu, pač njej veljajo besede: Draga je pred obličjem Gospodovim smrt njegovih svetih! — Bridko izkušano mater naj tolaži zavest, da njeni dobri hčerki prosita za njo v nebesih.

Pilštanj. Žalostno so zapeli pilštanjski zvonovi v pondeljek, dne 17. maja, in naznanjali, da zadnjega Radeckijevga veterana 82letnega Jožefa Štadler ni več med živimi. Ravno v istem času pa smo položili k večnemu počitku 65letnega kmeta Janeza Jagrič na Penkovem selu in 18letnega Franca Marcen, hlapca v Lesičnem. Vsem trem bodi zemljica lahka!

Oplotnica. V hribih se dela dan, v hribih žari... Da, res! V hribih med našo vrlo mladino se že dani! Kaj pa pri nas? Ah, žalostno, povsod se vlada zaspanost. Vzbudi se že enkrat mladina oplotniška iz svoje narodne zaspanosti! Pozno je že sicer, a ne še prepozno. Le ozrmo se malo na okoli, kako veselo življenje vlada povsod. S kakim navdušenjem se prirejajo zdaj tu zdaj tam velikanski shodi. Tudi mi smo poklicani, da branimo svoj mili dom in narod naš. Pridružimo se tudi mi naši probujeni mladini! Naročimo si in začnimo čitati lepe krščanske časnike kakor je „Naš Dom“. Vedno huje pritiskajo nesramni nemškutarji na naše domovje; in mi naj bi pri tem spali brezskrbno spanje? Nikoli ne, temveč, vstopimo se tudi mi v bojno vrsto in branimo svoj mili dom in narod slovenski do zadnjega diha. Na delo tedaj, ker resni so dnevi, a delo in trud nam Bog blagoslovi! Iskrene pozdrave Vam pošilja Vaš Slavin.

Oplotnica. Zalost mora napolniti srce vsakega pravega rodoljuba, ko gleda, kako naše sicer dobro slov. ljudstvo še vedno kupuje svoje potrebščine pri naših zagrizenih nasprotnikih. Skrajni čas je že, da obrne hrbet takim trgovinam, kjer nam že takoj pri vstopu vdari v nos neznosen smrad „giftne krote“, ki nas plaho gleda iz vseh kotov. In ti ljudje so še tako drzni, da nam kar vsiljujejo cele kupe te smrhljive cunje! Skrajni čas je že, da se naše ljudstvo zdravi in obrne hrbet svojim zakletim sovražnikom, ki hočejo imeti le naš denar, nas same bi pa najraje potopili v žlici vode. Ali še bomo jim dalje nosili naš slovenski denar? Nikdar več! Niti vinarja več! Tem več držimo se zvesto naših hrščanskih slov. trgovcev! Te podpirati je naša sveta narodna dolžnost! Kličem Vam, da bi se vedno držali lepega gesla „svoji k svojim!“

Pohorski kmet.

Slivnica pri Celju. Vodstvo bralnega društva, zlasti pa mlad. in dekl. zveza, ne vemo, kako bi se dostojno zahvalili za duševni užitek, katerega so nam pripravili mariborski dijaki na binkoštni pondeljek pod Vebrovim kozolcem in pozneje v Vebrovi gostoljubni hiši. Ali smo Slivničani sploh tega vredni, da nam v našem zakonem kraju na skromno in za silo prirejenem odru blagovoli dati na razpolago svoje izborne zmožnosti cvet štajerskega katoliškomišlečega dijaštva in to že sedaj v drugič? Takrat se res nismo skazali vredne, kajti udeležba ni bila povoljna. V kakem drugem kraju naše domovine bi se ljudstva kar trlo k veselici, ako bi šel glas po fari, da so prireditelji dijaki, tukaj pa tako malo zanimanja. V zadoščenje naj služi dijakom naše zagotovilo, da smo mi, kar nas je bilo pričujočih, bili očarani po vseh točkah njihovega proizvajanja, po krasnem petju, dovršenem tamburanju. Pri igri „Trije tički“ je bil vsak junak sam za se pravi mojster, ki je popolnoma obvladal ter še s svojim humorjem zabelil svojo ulogo. Tudi priznana govornika (akademik Ant. Ogrizek in g. urednik Cenčič) sta sama že zaslužila, da bi se sleherni Slivničan zganil ter prišel na lice mesta, da čuje enkrat nekaj podučnega in spodbudnega; saj imamo tako redko-kedaj priliko razun po časopisju, v živi besedi, od pravih prijateljev ljudstva, ki bi nas obiskali, dobivati poduk in zlata navodila. Pri prosti zabavi, h kateri smo bili povabljeni k Vebrovi, so dijaki nadaljevali svoj posel ter nas iznenadili s šaljivo pošto in drugim obilnim vsporedom, ki še ni bil do cela izrpan, ko so se že morali posloviti in iti na vlak. Posebno hvalo smo dolžni dijakom še izreči za to uslugo, da so pri zadnjih letošnjih šmarnicah, ko smo jemali slovo od Marijinega meseca, visoko povzdignili cerkveno slovesnost s svojim petjem.

Kaki so liberalci? Liberalci so najčistejši angelci, najboljši rodoljubi, sploh najboljši narodnjaki. In to ne mogoče samo v besedah, ampak tudi v dejanju. Čujte, kaj se je zvedelo v Ljubljani! Liberalna stranka je imela ne le eno, ampak celo več pogodb z Nemci, katere jamčijo Nemcem razne ugodnosti v občinskem odboru, trgovski zbornici itd. Vse liberalstvo je te pogodbe tajilo in tudi „nadslovan“ poslanec Hribar, ki si hodi v Petrograd kupovat narodnega navdušenja. Hribar je šel celo tako daleč, da je izjavil, da, če se mu dokaže, da je on pogodbo podpisal, odloži takoj vse časti in tudi županstvo mesta Ljubljane. In sedaj, slovenski narod, čuj: Vstal je v seji trgovske in obrtne zbornice član nemške stranke in pokazal izvirno pogodbo med liberalno in nemško stranko in na isti se na prvem mestu blesti podpis: Ivan Hribar. To je človek, ki ga ne manjka na nobenem slovanskem kongresu, ki zna vse slovanske jezike, največji rodoljub na Slovenskem, to je človek, kateremu se je tudi dokazalo, da je sokriv smrti nedolžnih žrtev dne 20. septembra lanskega leta. Ali je tak človek v javnosti še mogoč? Ali more ta človek še dalje županovati v beli Ljubljani, nositi naslove državni in deželni poslanec? Zakaj smo Vam to navedli? Da spoznate, kaki so liberalci. Na zunaj, v besedah najčistejši narodnjaki brez vsakega madeža, a v dejanju pa še slabejši, kot nemškutarji. Zvezali bi se z vsakim, še s hudičem, če se gre za

njih osebne koristi, naj še potem narod tako trpi. Pa mi tako poznamo naše štajerske! Sam general Kukovec je zahteval več nemščine v ljudske šole, ko je iste že itak preveč, isti Kukovec je izjavil, da gre povsod z mednarodno brezversko socialno demokracijo roko v roki, in kdo si upa priseči, da nima pogodbe z Nemci kakor Hribar? Kdo mu naj verjame? Zato pa proč z narodu in veri škodljivimi liberalci, proč z „Narodno stranko“!

Koroške novice.

Celovec. Iz deželne norišnice je pobegnil Ivan Maier. — Nekega topničarja 9. bojn. topn. polka je brenil konj pri snaženju v hlevu tako hudo na desno lice, da so ga morali odpeljati v voj. bolnišnico.

Otok. Sodnija hoče za mrtvega spoznati Antona Ušnika pd. Groša v Ribnici, ki se je dne 17. novembra 1889 pijan peljal s čolnom iz Celovca v Ribnico in je bržkone tedaj utonil, ker ga ni videl od tega časa nikdo več.

St. Mohor. Na grozen način se je umoril mizar Gansel, ki je bil že dalj časa čudno čemerne volje. Nastavil si je dletivo na prsi in se je dvakrat sunil, zlomil si je najprej rebro, potem pa si je prebodel srce.

Prevalje. V grof Turnovi tovarni za celulozo je prišel 39letni žagar Janez Lesjak v žago, ki ga je popolnoma razmesarila, da je bil takoj mrtev. —

Marija Reka. Tukaj so mladeniči res korenjaki. Izmed 12, ki so bili pri naboru 29. maja, jih je ostalo 8.

Koroške posojilnice. Slov. koroške posojilnice pripravljajo svoj izstop iz Celjske „Zadružne zveze“, ker se po pravici boje, da pod njenim okriljem ni dovolj zavarovana narodnost teh posojilnic.

Št. Vid. Umrli je dne 31. majnika milostljivi gospod mestni župnik, dekan in prošt Gabrijel Leks, ki je bil tu pri vseh ljudeh prav priljubljen.

Žabnice. V pokoj je stopil č. g. župnik dr. I. Amšter se nastanil v Gradcu.

Društvena kronika.

Zgodovinsko društvo za Spodnještajersko je dne 6. junija slovesno otvorilo slovenski muzej v Narodnem domu v 2. nadstropju. Govorili so ob tej priložnosti gg. dr. Turner, dr. Kovačič in dr. Medved. Poglavitna in prva zasluga, da se je porodilo to za štajerske Slovence dalekosežnega kulturnega pomena dete, gre dičnemu tajniku društva, dr. Fr. Kovačiču. V muzeju so že zastopane vse dobe zgodovinsko-gospodarsko-kulturnega življenja. Začetek je težek, a društvo naj z muzejem procvita!

„Domovina“, krščansko slovensko izobraževalno društvo v Gradcu, je postalo liberalno. Na zadnjem obnem zboru so v pravilih ertali vse, kar je bilo krščanskega. V ta namen so v zadnjem času sprejeli v društvo vse polno liberalnih študentov, ki so glasovali za spremembo pravil v tem smislu. Ta sprememba seveda ne bo motila krščanske mislečih Slovencev v Gradcu, da si ne bi osnovali svojega društvenega življenja tudi brez „Domovine“.

Sladkagora. Vesela dneva za Sladkogorčane sta bila 21. in 23. maja. Slovensko kat. izobraževalno društvo je namreč priredilo igrokaz „Najdena hči.“ Kakor lansko leto pri igri „Sv. Neža“, so tudi letos vse igralke brez izjeme izborna izvrševale svojo nalogo. Čast in hvala vsem spretim igalkam. Med posameznimi dejanji je kaj lepo popeval domači mešan zbor. — Vsi gledalci so se polni pohvale razšli. Vsak je izrazil željo kmalu zopet videti in slišati kaj takega. Žal, da imamo prostor tako majhen, da ne morejo vsi, ki imajo smisel za dobro stvar, prisostovati krasnim prireditvam. — V kratkem se, kakor je slišati, tudi fantje pokažejo na našem odru. Če tudi naši, od jeze se peneči liberalčki vsled našega uspešnega delovanja hudo pihajo — nič ne de! Saj se je tudi žaba napenjala tako dolgo, da je počila. Kaj ne — zadnje volitve vam pač jasno govore, da je počilo tudi pri vas in vam odklenkalo! — Nič vam niso pomagali lepaki na hlevih in podih in Bog zna, kje še vse, nič ni pomagalo, če tudi so se kar trije lepaki bliskali celo raz javnega šolskega poslopja. — Počivajte sladko in uživajte — zasluženi mir. Eden, ki vam je tudi na poti.

Ljutomer. Binkoštni pondeljek se je vršil občni zbor naše okrajne posojilnice. Med drugim se je imelo voliti novo nadzorstvo. Izvoljeni so bili sami vrli pristaši S. K. Z. in sicer nadzornikom gg.: Jožef Karba, Krapje; Franc Markovič, Cezanjecvi; Ognjeslav Škamlec, Ljutomer; Anton Ficko, Sp. Kamenščak; Jurij Panič, Veržej. Namestnikom pa gg.: Jožef Slavič, Cven; Marko Bežan, Babinci; Filip Šršen, Podgradje; Jožef Rožman, Staraves; Peter Lah, Branoslavci.

Konjice. Dne 31. majnika je imela Dekliška zveza v Konjicah shod in podučno predavanje. Po nagovoru vodi-

teljice Amalije Solar je Marija Zorko popisala življenje blažene Device Orleanske Ivane d' Arc, Julijana Kumer pa razložila nalogo, ki pripada našim kmečkim dekletom. Vsako kmečko dekle naj si v čast šteje, da natančno spozna zvišene resnice sv. vere in da dobro zna krščanski nauk; veselje pa tudi mora imeti do kmečkega dela, do kmečkega stanu, do kmečkega doma. Pravo slovensko dekle se do najhujše sile ne sme izneveriti svojemu poreklu, zapustiti svobodni pošten kmečki dom in se podati v mestno suženjstvo. Nadarjena in izvežbana dekleta naj ob večerih, nedeljah in praznikih, ali kadar sicer utegnejo, zbirajo okolu sebe one, ki bi se radi od njih tega ali onega naučili. Deklamovale pa so: Jozefa Dobočnik Sardenkovo: „O milostljiva“; Matilda Furman Merharjevo: „Marija in golobica“; Ana Napotnik Stritarjevo: „Turki na Slevici“, in Amalija Solar Gregorčičevo: „Na semnju“.

Slovenske Dekliške zveze! Naše geslo naj bodo besede nepozabnega škofa Slomška: „Sveta vera bodi vam luč, materina beseda bodi vam ključ, do prave omike“. Pogum tedaj, drage Slovenke, podajmo si v slogi roke, naloga, katero imamo, je sveta, zato pa na delo me vse!

Slovensko dekle.

Mladini.

Slivnica pri Mariboru. Na Petrovo dne 29. junija se vrši v Slivnici ustanovitev mladeniške zveze, katero si fantje zelo želijo in od nje tudi mnogo pričakujejo. Ob tej priliki govorita tovariša Žebot in Šut, komur je mar za napredek našega mladeniškega stanu, tega prav prijazno vabimo v svojo sredino. Slivniški mladeniči.

Kaj pa je tebe treba bilo? Ko smo pred letom ustanavljali „Z. S. M.“ je vse liberalno časopisje štajersko in neštajersko metalo blato v nas, nas obrekovalo, zasmehovalo. Odlikovala se je posebno še takrat živeča „Domovina“ in pa „Nar. List“. Pa ne samo ob isti priliki, tudi pozneje so Z. S. M. posvečali cele kolone, nje člane imensko napadali in sploh uporabljali sredstva, ki se morajo vsakemu poštenemu človeku študiti. Toda vse ni nič pomagalo. Naši fantje navadno teh klafarij niso brali, in če so brali, so, pomilovalno nasmehivši se, šli preko tega na dnevni red v delu za svojimi cilji in vzori na izobraževalno-socialnem polju. Liberalna garda, ki zaničuje naše najboljše delavce s privandraci, nevedneži, hinavci, magarci, je uvidela, da vse njeno počenjanje nič ne koristi, Z. S. M. kljub temu lepo napreduje in zato ne kaže nič družega, kot ali molčati ali ustanoviti drugo društvo. V zadnjih številkah liberalnega časopisja beremo, da se bo ustanovila „Zveza napredne mladine“. Mi se smejemo. Oni najprej čez eno stvar zabavljajo, ko imajo pa vsega zadosti, ko vidijo, da jih nikdo ne posluša, takrat pa sami skušajo nekaj sličnega narediti. Toda, kakor dosedaj še vsako dete, ki se je porodilo v Celju v Schillerjevih ulicah, ni imelo posebne sreče, tako se tudi temu detetu sreča umika. Saj ga ne bo pametnega fanta, ki bi prišel tako daleč in se obesil tej frakarski gospodi v njih Zvezo. Imajo sedaj že Narodno Stranko brez pristašev, Zvezo nar. društev brez društev, naj imajo še potem Zvezo napredne mladine brez mladine.

V Vipavi na Kranjskem so se zbrali telovadci z Vipavskega in Goriškega v velikem številu. V kroju je bilo 160 „orlov“. Po sv. maši je bil lep obhod po trgu. Popoldne se je vršila javna telovadba ob zvokih vojaške godbe. Po telovadbi je bila veselica „Pod skalo“ in neprisiljena zabava med mnogobrojnimi občinstvom.

V Pragi se je ustanovila ob navzočnosti 1000 mladeničev česka agrarna mladinska organizacija.

Ne ustavljajmo se, kadar kliče nas domovina! Narava se je zbudila iz zimskega spanja. Novo življenje se je začelo na polju in gozdu. Nebroj tajnih moči deluje, vabi zelenje iz tal ter poganja iz dreves in stebel cvetove — — — Vse se giblje; v gozdu in na vrtu vse zeleni in bujno cvete. — — — Ta živahna delavnost v naravi nehoti upliva tudi na šentiljsko deklško zvezo. Novo veselje do življenja prešine, nova moč in nova ljubezen do dela se porajata v vseh mladih bitjih! To hčerke bi jaz primerjala nežni cvetki, ki se je komaj še razbrstela in jo ogreva solnce s svetlimi žarki, da tem lepše uspeva. Tudi mi, ki smo stopile v sestrinski delokrog, ne moremo se same iz sebe toliko izobraziti, ampak pričakujemo toliko bolj lepih naukov in znanosti od strani lepih knjig in časnikov. Poleg lepega berila, ki ga nudi bralno društvo, smo si naročile še: „Gospodinjstvo knjigo“ in „Društveni govornik“. Že več shodov se je v tekočem letu lepo obneslo; sosebno pohvalno omenim le zadnjega. V veselje naznanjam, kako se zavzema že številno mladenk za naše ideje — vedno več govornic nastopa; tudi vrlih

deklamatork ne manjka. Glavna naša naloga in cilj je: se učiti vseh predmetov, v katerih bomo našle dosti važnega za mladinsko gibanje. Vsako delo, vsi načrti morejo biti srečni, morejo napredovati le tedaj, če so osnovani na krepkem temelju sv. vere. K temu nas zopet bodrijo v jedrnatih besedah č. gosp. duhovni voditelj, ki posebno priporočajo, kako naj obračamo svoj pogled na Marijo v raznih okoliščinah svojega življenja. Ustanovila se bo tudi Marijina družba. Pač pa je žalostno, kar se večkrat sliši in bere, kako postajajo iz nedolžnih, čistih slovenskih deklet malomarnice za vero in lepo narodno življenje. Pobožna in slovenska misel izginjata iz src in zaslepljeni pod krinko pravega domoljubja varajo sebe, svoj narod in udajajo ugodnosti se in lenobi. Torej vse k delu, vse k zvezi! Vse Slovenke, brez razlike stanu in krajev bodimo složne in jedine! Vse si podajmo v slovenskem duhu sestrinske roke ter se objamimo s poljubom miru in ljubezni; vse se smatrajmo za vredno čedo ene matere mile slovenske domovine! Bodimo krepki nasip proti divjanju sovražnikov in neomajen, trden steber značajnosti in poštenja; tedaj bomo mogle premagati vse napade burnega življenja. Ne morem končati drugače, nego z željo, da bi našle moje odkritosrčne besede bogat odziv v srcu vseh mladenk! — Slavka in Ljuboslava.

Mladeniški shod na Krki se je imenitno obnesel. Binkoštna nedelja in ponedeljek bosta ostala neizbrisno zapisana v spominu dolenskega ljudstva. Prihod „Orlov“ je bil nad vse impozanten. Na večer 30. majnika so se zbrali telovadci iz Krke. Smartna pri Litiji, St. Ruperta, Ljubljane, St. Vida in Smartna p. Smarno goro ter med veselim trobentanjem korakali na trg pred župno cerkev, potem pa dalje po vsem trgu. Drugi dan, v ponedeljek, so prikorakali dobrepoljski Orli, na čelu jim brata nadučitelj Štrukelj in učitelj Odlasek. Popoldne so nastopili Orli v telovadbi s prostimi vajami in na orodju. Navdušeno ljudstvo je ploskalo pri vsaki priliki. Po telovadbi so se vršili govori. Na shodu so se ustanovili trije novi telovadni odseki za Dolensko. Ljudstvo je z velikim veseljem gledalo kretanje teh krepkih in čilih Orlov in jih burno pozdravljalo pri njihovem odhodu.

Cerkvene zadeve.

Zakrament svete birme bodo delili prevzvišeni gospod knezoškof v tekočem letu 1909: V Sv. Lenartskem dekanatu: pri Sv. Jurju v Slovenskih goricah dne 12. junija, pri Sv. Ani na Krembergu 13., pri Sv. Benediktu v Slov. gor. 14., v Negovi 15., pri Sv. Trojici 16., pri Sv. Lenartu 17. in pri Sv. Rupertu dne 18. junija. — V Ptujski dekaniji: na Hajdinju dne 26., v Ptuj v proštjski cerkvi 27., v minoritski cerkvi Sv. Petra in Pavla 28., pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah 29., pri Sv. Marjeti niže Ptuja 30. junija, pri Sv. Marku dne 1. in pri Sv. Urbanu dne 2. julija. — V Videmski dekaniji: na Vidmu dne 10., v Brežicah 11., v Dobovi 12., v Kapelah 13., na Bizeljskem 14., v Pišecah 15. julija, v Rajhenburgu in Sevnici pa dne 7. in 8. avgusta. — V Gornjegrajskem dekanatu: v Mozirju dne 29., v Nazaretu 30. in v Rečici dne 31. avgusta, na Ljubnem dne 1. septembra, v Lučah 2., pri Sv. Frančišku 4. in v Gornjigradu dne 5. septembra.

Letošnji novomašniki lavantinske škofije. Iz četrtega letnika bogoslovja bodo letos posvečeni sledeči gospodje: Kuhar Anton iz Ptuja, Rep Franc iz St. Lenarta v Slov. goricah, Kren Franc iz St. Ilje v Slovenskih goricah in Rampre Franc iz Stoperc. Iz tretjega letnika pa gospodje: Erhatic Martin od Sv. Lenarta pri Veliki Nedelji, Baznik Ivan iz Sv. Križa pri Kostanjevici na Kranjskem, Geratic Ivan iz St. Benedikta v Slov. goricah, Lassbacher Anton iz Negove, Škofič Marko od Sv. Martina pri Vurbergu in Žagar Ivan iz Sv. Petra v Savinjski dolini. Posvečeni bodo dne 25. julija.

Osebna vest. Doktorjem bogoslovja je bil na dunajski univerzi promoviran č. g. Anton Jehart.

Šmarje pri Jelšah. Binkoštni ponedeljek je bil za nas, šmarska dekleta in fante, pa tudi za vse druge krščansko misleče, dan veselja in radosti. Naš dobri in skrbni dekan č. g. J. Bohanec so nas kot predstojnik Mar. družbe slovesno sprejeli pod prapor Marijin, prav velika armada nas je bila. Pridiga č. g. župnika Fr. Gomilška od sv. Petra na Medvedovem selu, je segala v dno srca, tako ganljivo so nam razlagali pomen družbe. Po pridigi je bil slovesen sprejem, potem procesija po trgu z Najsvetejšim in nazadnje še pete lavretanske litanije. Bil je dan veselja,

kaj enakega še ni bilo v Šmarji. Naše slavnosti so se udeležili razen domačih č. gg., še č. g. J. Kardinar, profesor veronauka iz Celja in pa naš rojak č. g. J. Vreže profesor na učiteljski šoli v Mariboru. Ta prisotnost je slavnost še zvišala. Tovej fantje in dekleta, le hrabro, pogumno naprej, nič se ne vstrašite kakšnega blebetanja, ki ga pri takšnih svečanostih ne manjka. Tisti in tiste pa, ki še niste imeli do sedaj „korajže“, glejte, da kmalu pristopite pod beli prapor Marijin.

Duhovna gredica. Telovo! V četrtek po binkoštni osmini ali prazniku presv. Trojice obhajamo praznik presv. Reš. Telesa ali Telovo. O zgodovini tega praznika smo lani v Duh. gredici obširneje govorili. Tu le na kratko ponovimo temu ali onemu že tako znane stvari, a ponovimo jih v proslavo Njega, ki kraljuje med nami v tabernakelnih in ki se da nositi po mestnih cestah, po vaških potih med klasjem in siljem in tako nekako vidoma blagoslavlja ljudi in vse, kar naj služi človeku ko gospodarju narave. — Pobožna redovnica Julijana je v zamaknjenju dobila na gori Korniljon (Cornillon) na Francoskem nalogu, naj poskrbi, da se ta praznik vpelje. Zadelala je sevne na huda nasprotja in le s težavo in počasi je izvedla božje povelje. Leta 1311 je že bil za vso cerkev zapovedan. Sv. Tomaž Akvinski je zložil lepe pesmi in izbral pomenljive psalme in druge molitve za duhovne cerkvene molitve tega dne. Praznik presv. R. T. bi se najprimerneje obhajal na veliki četrtek, ko je Jezus postavil ta zakrament in sv. mašo. A ker je ta dan žalosten zavoljo Jezusovega trpljenja in se slovesnost z žalostjo ne vjema, zato se je praznovanje neskončne ljubezni Jezusove v najsv. zakramentu preneslo na četrtek po prazniku sv. Trojice.

Obhaja se kolikor mogoče slovesno. Procesije so lepe in pa tudi velike, saj ta dan se jih udeleže tudi taki, ki jih navadno ne vidimo pri procesijah križevega tedna. Te procesije z Najsvetejšim so se vredile v začetku samo v nekaterih škofijah; ravno tako so tudi štiri postaje, kjer se pojejo začetki sv. evangelijev in daje blagoslov v navadi samo v severnih krajih. — Udeležimo se te procesije pobožno in pokažimo tako spoštovanje svojemu nebeskemu kralju in on bo tako blagoslovil nas in vse naše, blagoslovil bo žitna polja in rodne gorice in razlil bo svoj blagoslov črez vse verno naše ljudstvo! C.

Razno blago.

Koliko se v Avstriji zakadi? V preteklem letu se je za kajenje izdalo v Avstriji 247 milijonov kron, torej za 5% milijonov več nego prejšnjega leta. Vključno temu, da so izdatki za kajenje poskočili, se je vendar tobaknih izdelkov za 465.000 kg manj razprodalo, kar se razlaga tako, da so kadilci kupovali v primeri s prejšnjim letom boljše vrste tobaka. Nekateri trdijo, da je to okolnost pripisovati splošnemu izboljšanju življenjskih pogojev. (Od smodk se je največ pokadilo tujih, namreč 466 milijonov, potem slede portorike, katerih se je 208 milijonov izpremenilo v dim; za tem pridejo viržinke, ki so avstrijska posebnost, in teh se je prodalo 176 milijonov, itd. (Naravnost ogromno se popuši svačice. Na prvem mestu stoje t. zv. „šport“, katerih se je popušilo skoro 2% milijardi, cenjenih „dram“ pa skoro 1140 milijonov. Potem slede „dame“ (350 mil), „ogrske“ (191), „Memphis“ (145), „Sultan“ (72) itd. Največ se zakadi, kar je naravno, v obeh najbogatejših deželah države, na Češkem in Doljnem Avstrijskem, kjer se je za okoli tri milijone več pokadilo nego v prejšnjem letu. In vseh smodk se je v Avstriji popušilo nad 1228% mil., in od tega jih odpaše na Češko 422.488.480 in na Dolnje Avstrijskem, kjer pride povprečno na vsakega prebivalca K 7.66 izdatkov za tobak. Izkupiček za smodke se je državi pomnožil za 6.4%, pri svačicah pa za 11.1%.

Drago je plačal. Profesor Nussbaum je bil glasoviti zdravnik, pri tem vnet katoličan. Umrli je l. 1893 v Monakovem in njegove zadnje besede so bile: „Hvaljen bodi Jezus Kristus!“ Bil je živ dokaz, da more biti učen mož in dober kristjan. Ko je imel izvršiti težavne operacije, je šel prej k sv. maši, v svoji zadnji težki bolezni pa je večkrat prejel sv. obhajilo. — Nek bogat Jud se je hotel poslati s tem zdravnikom in ga je poklical po noči k sebi. „No, kaj Vam pa manjka?“ vpraša zdravnik, ko vstopi v „bolnikovo“ sobo. „Nič posebnega“, pravi Žid, „samo nehte mi obstrižite“. Zdravnik se takoj odpravi na delo in mu nohte lepo obstriže. Pozneje pa pošlje Židu račun, v katerem je zahteval za svoj trud tisoč kron. Bogati Žid nagubaničelo: „Kaj, toliko se upate Vi zahtevati za nohte?“ Zdravnik pa mu mirno odgovori: „Za vsako operacijo po dnevu mi plačajo moji pacienti 500 K, po noči pa še enkrat toliko“. Žid je iskal rešitev pri sodnji, pa zaman, drago je

moral plačati svojo šalo. Zdravnik je pa ta tisočak takoj razdelil med uboge otroke.

Pravila za obiskovalce gozdov. 1. Ne trgaj vejic, listov in cvetov; to je kinč gozdov in še naj marsikoga razveseli ter tvori novo življenje; kar utrgaš, kmalu zveni, ne dela nikomur veselja, rastlina sama pa oslabi. 2. Ne hodi po mladih nasadih, ako te tudi jagode in cvetlice vabijo, ker ne vidiš majhnih rastlin, iz katerih naj nastanejo drevesa. Leta in leta se pozna, kar tvoja noga pokvari. 3. Časnikov, papirja in drugih odpadkov ne puščaj na potih in počivališčih. To vse zmečkaj in vrži v grmovje ali pa zakoplji v mah listje. Ne razbij praznih steklenic. Nič ni gršega od krajev v gozdu, ki so videti zbirališče odpadkov. 4. Pazi na ogenj in smodke ali tleče užigalice gozdni požar. 5. Ne begaj živali po gozdu; vse smatrajo človeka največjim sovražnikom. 6. Zaraditega drži psa na vrvi, ako nisi prepričan, da nima veselja do lova.

Vedno pripravljen. Švedski kralj Karol XII. (1697—1718.) se je bojeval, kakor znano iz zgodovine, s saškim knezom Avgustom II., ki je bil ob enem tudi poljski kralj. Ob tej priliki je tudi zgubil poljsko krono. Karol XII. je bil s svojo vojsko na Saksonschem in se je tudi tukaj z njim bojeval. Ukazal pa je strogo vojaštvu, da bi se ne godile od strani vojaštva kake nerednosti, se posebno pa ropi ne. Nekega dne se je pritožil pri Kralju Karolu XII. nek kmet, češ da mu je njegov grenadir (višji častnik) celo kosilo ukradel. Kralj pokliče dotičnega častnika k sebi in ga strogo nagovori, rekoč: „Ali je res, da si oropal tega kmeta kosila?“ „Oprostite“, veličanstvo, odgovori na to grenadir. „Jaz nisem temu kmetu toliko hudega storil, kakor vi njegovemu gospodu (kralju). Temu ste vi celo kraljevstvo vzeli, jaz pa kmetu samo enega purana“. Kralj, kateremu je dopadel grenadirjev odgovor, mu je odpustil in ga odposlal z besedami: „Spominjaj se, moj prijatelj, tudi če sem kralju Avgustu kraljevstvo vzel, vendar nisem nič za se pridržal“. Kmeta pa je odškodoval z 10 dukati.

Smešnice.

Notar: „Miha, ali si prismojen ali kali? Kaj pa hočeš pri meni s tremi križi, ki si jih prinesel na ramah?“ Miha: „No, gospod notar, kaj bi pa hotel. Gospod župan so mi rekli, da moram narediti tri križe, ko pridem h gospodu notarju za podpisat. To imate zdaj tri križe“.

Dober nasvet. Davorin: „Ti, prijatelj, ali si že slišal, da je vlada nakupila za pet tisoč kron puranov, da polove kobilice na Krasu? Kaj bo vendar, če ti purani podivjajo, prava šiba bodo za Kraševce!“ Joško: O, ne boj se, vlada nakupi potem zadostno število lisjakov in lisic, da podavijo purane!“

Nepremišljeno. Gospod: „Obleka, ki ste mi jo to zimo napravili, je še slabša, ko lansko leto!“ — Krojač: „Ni mogoče!“

Rešitev besedne zastavice v 11. številki „Našega Doma“.

			N						
			č	a	j				
			t	o	b	a	k		
			k	l	o	p	o	t	a
A	n	d	r	e	j	H	o	f	e
			k	o	z	a	k		
			g	l	a	v	a		
			g	o	d	b	a		
			p	l	o	h	a		
			p	a	m	e	t		
			š	v	i	c	a		
			D	u	n	a	j		
			B	o	s	n	a		
			k	o	v	a	č		
			Z	d	o	l	e		
			r	i	b	i	č		
			n	o	s	o	r	o	g
			g	v	a	r	d	i	j
			k	n	j	i	g	o	v
									d
									j
									a

Pravilno rešili: Marija Gruškovnjak v Mariboru, Franc Gujznik na Kebelju, Božidar Petelinšek, Nikolaj Bezovnik, Jozefa Kranjc, Ivan in Rozika Vahter v Oplotnici.

Sveta birma

Za šolo in dom!

pouk in priprava za ta sveti zakrament

(Sestavil Jernej Voh; tretji predelani natis, velja 12 vin. s poštnino 20 vin. Sveta birma obsega 50 strani in ima prav pregleden in zanimiv poduk za šolarje. Zato knjigo toplo priporočamo. — Naročnina se lahko pošlje v znamkah.

Trgovina tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

POZOR!

Mnoga društva so prejela brušuro Sv. Oče Pij X. pa še iste ne plačale. Storite ob priliki svojo dolžnost. Ista brušura se še dobiva pri uredništvu Naš Dom!

Pojasnila o inseratih daje

upravnništvo le tistim, ki priložijo vprašanju znamko za 10 v.
Vsaka beseda stane 3 vin.

Cenik zastoj.

Krasna birmska ura 5 K
z verižico.

Vse pristno niklo, se jamči, da ostane belo, skleni nastava številčnica idoča v 6 kamnih, z drugim plaščem proti prahu. 14 dni na poskus, na željo denar nazaj. Srebrne ure à K 6'50, srebrne ure z dvojnimi plaščem à K 9'50, srebrne tula-ure à K

13'—, zlate damske ure à K 19'—, srebrne verižice à K 2'—, 3 leta 35 jamstva.

A. Kiffmann,
zaloga ur, MARIBOR.

Pohišstvo

veliki zalogi, kakor tudi žimnice, divane, ogledala po najnižji ceni. 14

Franc Pleteršek
Maribor, Koroška cesta 10.

Olje

za razne stroje prodaja tiskarna sv. Cirila v Mariboru 100 kg po 25 K.

Štampilje

iz kavčuka se dobijo v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Obstanek trgovine od leta 1850.

Zahtevajte

zastoj da se Vam pošlje ilustrirani cenik z nad 200 slikami.

Št. 0.	Nikelnasta ali jeklena remontoir-ura 30 ur tekoča	K 3'50
	Roskopf	" 5'—
Št. 2.	Nikel-anker-remontoir (regulator)	" 8'—
	Srebrna	" 12'—
	Srebrna s tremi pokrovi	" 8'—
Št. 24.	Nikel-anker-remontoir "Tula" s tremi močnimi srebrnimi pokrovi	" 8'—
Št. 34.	Srebrna damska rem.-ura	" 8'—
Št. 11.	Srebrna remontoir-ura za gospode	" 6'60
Št. 18.	Srebrna anker ura, 15 kamnov	" 10'—
	Ista z dvojnimi pokrovom	" 12'10
Št. 102.	Budilka z dnevnikom	" 8'—
Št. 107.	Kuhinjska ura	" 8'40

Garancija več let.

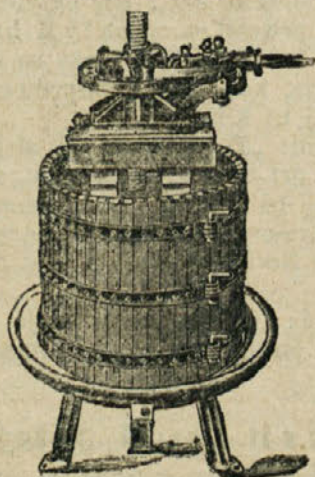
Blago, ki ne ugaja, vzame se proti polni svoti nazaj.

Izvršujejo se tudi vsa v to stroko spadajoča popravila na: : : : : tančno, vestno in jako ceno. : : : : :

Th. Fehrenbach,

34 Največja tovarniška zaloga ur
Maribor, Gosposka ul. 26. : : Filialka, Dravska ul. 2.

Vinske in sadne stiskalnice

z zboljšanim dvojnimi pritiskom za ročno delo, se zaprejo z zapahom, grozdni mlinci grozdni reblerji, sadni mlinci

v najnovejši, najizdatnejši konstrukciji izborae vrste ter stroje za pripravo krme, hekslerji, rezalnice za repo, šrotne mlinci, dampferji za krmo, gepeljni, vorgelege iz tovarne poljedelskih strojev in livarne železja FRANG EISENSCHIMMEL & Comp. Raudnitz a/E. Glavna prodajalna pisarna

Franc MELICHAR, Rudolf BÄCHER

Dunaj III/2, Löwengasse 37.

Natančni ceniki zastoj in franko.

Išče solidne zastopnike in naprej-prodajalce.

Ustanovlj. l. 1885.

TISKARNA SV. CIRILA V MARIBORU

z najboljšimi stroji in najnovejšimi orkaml oskrbljena, prevzame vsa v nje stroko spadajoča dela, kakor: vsakovrstne formulare, pooblastila, dolžna pisma, tabele, blankete, ekspenzarje, pobočnice itd.

Za trgovce: cenike, okrožnice, letake, lepake, račune, pisma, kuverte z naslovom, dopisnice itd.

Za razne korporacije in društva: pravila, letna poročila, pristopnice za člane, vabila na veselice : : : : l. t. d. : : : :

Koroška cesta št. 5.

Izvrstni molitveniki

so:

Marg. Venc pebožnih molitev in sv. pesmi	K 3'50
Rezman, Duhilške bukvice	3'—
Venc svetih pesmi	2'—
Prijatelj otroški	—40
Sv. Opravila	1'35

Vsi ti molitveniki se dobijo tudi v zlati obrezi in stanejo potem okoli 50 vinarjev več. Poštarna znaša 20—30 vin. za 1 knjigo.

Trgovina tiskarne sv. Cirila
v Mariboru.

Ljudska hranil. in posojilnica

v Celju

(registrovana zadruga z neomejeno zavezo)

v lastni hiši: „Hotel pri B lem volu“ (Terscheck)
Graška ulica 9, I. nadstropje.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo s 4 1/2% obrestmi. — Posojila se dajejo le članom na vknjižbo pri posestvih proti 5% in 5 1/2% in na osebni kredit proti 6% obrestovanju.

V pisarni se sprejemajo vse tozadevne prošnje in se brezplačno in hitro rešujejo. — Uradni dnevi so vsak torek in petek od 8—11 ure dopoldne in od 3—6 popoldne. 8